

« کاری از موسسه علمی فرهنگی وارثین ملکوت »

دیدار سید احمد الحسن (ع)

برنامه «عراق، انقلاب»

استاد صفا خزعلی:

درود خداوند بر بینندگان و شنوندگان و همراه کنندگان گرامی! هر کجا هستید. در این قسمت جدید و استثنایی از برنامه «عراق، انقلاب» به شما، خوش آمد می‌گوییم. همچنین به مهمانی که عزیز دل ماست، خوش آمد می‌گوییم. ایشان همیشه برای ما بسیاری از مسائلی را که پنهان بوده است، بیان کرده است و روشن نموده است. مهمان امروز ما، سید احمد الحسن -وصی و فرستاده امام مهدی- است. بینندگان و شنوندگان و همراهان ما، از طرف شما و از طرف کادر شبکه منجی بشریت و اعضای برنامه «عراق، انقلاب» به سید احمد الحسن خوش آمد می‌گوییم. سلام علیکم.

آقای عزیز! درود خداوند بر شما. به خاطر قبول دعوت، از شما متشکریم. و امیدواریم که برنامه را طولانی نکنیم. سرور گرامی بفرماید.

سید احمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. سلام علیکم و رحمه الله و برکاته. (قطع صدا) یا الله. الان صدا هست؟ یا الله. سلام علیکم و رحمه الله و برکاته. درود خداوند بر همگی شما. و درود خداوند بر شما استاد صفا. (قطع صدا) یا الله. سلام علیکم و رحمه الله و برکاته. استاد صفا، درود خداوند بر شما. و درود خداوند بر همگی شما. الان من مطلبی ندارم. با برکت خداوند، آماده شنیدن سوالات شما هستم. از خداوند خواستاریم که ما را موفق بدارد و سخن ما را بر دل مردم، آسان قرار دهد. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

بله. آقای من! درود خداوند بر شما. آقای عزیز! اجازه بدهید از تظاهرات اخیر آغاز کنیم. تظاهراتی که خیابان‌های عراق، شاهد آن بودند. همان‌طور که می‌دانید، در مدت اخیر تظاهراتی برگزار شده است. و صدها و هزاران نفر از مردم عراق برای تظاهرات بیرون آمدند؛ تا حقوق خودشان را درخواست نمایند.

و ساده‌ترین حقوقی که احزاب حاکم از آنان سلب کرده است. پرسش این است: چرا توجه شما در مدت اخیر به تظاهرات بسیار شده است؟ حتی شما مردم عراق را بیشتر از یکبار نصیحت نمودید که برای تظاهرات بیرون بیایند. و آن را به واجب میهنی و اخلاقی توصیف نمودید. و اینکه تظاهرات گامی به سوی کار صحیح است با توجه به اینکه بیشتر از یک سال از بیرون آمد عراقی‌ها، برای تظاهرات گذشته است؛ ولی فایده و یا راه‌حلی که قابل ذکر باشد، نداشته است. آیا فکر می‌کنید که اکنون زمان، متفاوت است و تظاهرات چیزی از واقعِ هلاکت‌بار را در همه سطوح تغییر می‌دهد؟ آقای من! مایک برای شما. بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. تظاهرات به طور کلی، مسئله مثبتی است؛ چه در گذشته و چه الان. و اشتباه است که تصور شود، تظاهرات بدون فایده است. تظاهرات موثر بوده است و بالفعل تاثیرگذار بوده است و در راه تغییر واقع شده است. و ان شاءالله مقداری از واقعیت هلاکت‌بار عراق را تغییر می‌دهد. اما اینکه چرا اخیراً به تظاهرات تمرکز نمودیم، ساده بگوییم به این خاطر است که تصور می‌کنم: زمان آینده، زمان حساب مردم ستمدیده عراقی، با تمام گروه‌هایشان از احزاب مسلط‌شده و سردمداران آنان می‌باشد که ثروت‌های مردم عراق را غارت کردند و سلطه را به صورت خیلی زشت جهت به دست آوردن منافع شخصی و گروهی خودشان و احزاب‌شان غنیمت شمردند. آنان غارت کردند و بر ساختمان‌ها و زمین‌های عمومی با بازی‌ها و راه‌های پیچیده دست پیدا کردند. و غارت آنان و سوءاستفاده از دیگران دائماً نزد همه مشخص است. باعث هدر و از بین رفتن صدها میلیارد دلار شدند و باعث از بین رفتن بیشتر از یک سوم سرزمین عراق شدند. و باعث ریخته‌شدن خون عراقی‌ها شدند. و تا الان فردی به خاطر سقوط موصل یا جنایت اسپایکر یا غیر آن مورد محاسبه قرار نگرفته است. واجب است که این‌ها مورد محاسبه قرار بگیرند و شر آنان از شر حزب بعث صدام کمترین است؛ بلکه بیشتر مردم عراق این اعتقاد را پیدا کردند که این‌ها بدتر هستند. همچنین تمرکز نسبت به تظاهرات در مدت اخیر، به خاطر تلاش جهت حمایت و تشویق دیگران می‌باشد تا این راه ادامه بدهند. همچنین تلاش برای پشتوانه و تشجیع دیگران در ادامه به این راه، و همچنین جلوگیری از خاموش‌شدن تظاهرات است، همان‌طور که برای تظاهرات سال ۲۰۱۱ اتفاق افتاد. همچنین تلاش برای تشویق همه مردم خشمگین عراقی نسبت به اوضاع فلاکت‌بار برای بیرون آمدن برای تظاهرات ضد ستم و فساد می‌باشد. و از خداوند خواستاریم که نسبت به تشویق آنان پیروز شویم. توفیق از جانب خداوند است. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای ما. خداوند به شما توفیق دهد. همان طور که فرمودید و به موضع گیری و سیاست احزاب حاکم و اینکه در مدت اخیر با مردم عراق چگونه برخورد نمودند، اشاره فرمودید. آقای ما! پرسش این است: نظر شما در مورد موضع گیری حکومت در برابر تظاهرکنندگان چیست؟ این موضع گیری خشک؛ چه از سوی قوه مقننه باشد یا قوه مجریه آن، نسبت به تظاهرات کنندگانی که بیشتر از یک سال قبل بیرون آمدند و همچنان برای درخواست ساده ترین حقوق شان بیرون می آیند. حقوقی که سیاست احزاب حاکم از آنان سلب نموده است. آقا، مایک برای شما. بفرمایید.

بله، آقای عزیز! ان شاء الله پرسش را تکرار می کنم. همان طور که شما به موضوع فساد احزاب پرداختید و اینکه آنان چگونه با مردم عراق، در طول این مدت تعامل کردند. آقای عزیز! نظر شما در مورد موضع گیری خشک حکومت، در برابر تظاهرکنندگان چیست؟ می خواهد از سلطه قانون گذاری باشد یا سلطه اجرای آن. نسبت به تظاهرکنندگانی که بیشتر از یک سال قبل بیرون آمدند و همچنان برای درخواست ساده ترین حقوقشان بیرون می آیند. حقوقی که سیاست احزاب حاکم از آنان سلب نموده است. آقای عزیز، مایک برای شما. بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. یعنی احزاب و اشخاصی که شما برای انتقاد از آنان و مُفتضح کردن فساد آنان بیرون آمدید، از آنان انتظار نداریم تا شما را در آغوش بگیرند و با خوشحالی و شادی با شما برخورد نمایند. قطعاً از آنان این مسئله را انتظار نداریم. و از آنان پاسخ بزرگ و توافقی آن چنانی انتظار نداریم. و اگر گاهی اوقات جوابی حاصل شد، نتیجه فشار بزرگ مردمی در تظاهرات می باشد. به طور کلی همه آنان به شکلی یا به شکل دیگر در فساد شرکت دارند. حتی فردی که خودش دزدی نکرده است، او را می بینی که اقدام به کمک نمودن دزد مفسد دیگری نموده است که ثروت های عراق را از بین برده و به خانواده اش ستم کرده و بر آنها ظلم نموده است. آن هم به خاطر برخی از منافع که از این ستمکار به او می رسد نه بیشتر. بله، مسئله دیگری در این مورد ندارم. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای عزیزم! بله آقای من. کارهای ضمانت کننده برای فشار به حکومت که تظاهرکنندگان در حالت پاسخ ندادن حکومت نسبت به درخواست های تظاهرکنندگان می توانند انجام دهند، چیست؟ آیا

شما نافرمانی مدنی (اعتصاب از انجام عمل اداری) را تایید می‌کنید؟ آقای من! سخن برای شماست. بفرماید.

سیداحمد الحسن (ع):

درد خداوند بر شما... تظاهرکنندگان حقوق مردم عراق را مطالبه می‌کنند و متأسفانه تا امروز تا این روز مردم، شخصی از افرادی که اموال عراق را ازبین بردند و دزدیدند را ندیدیم که به محاسبه و محاکمه عادلانه کشیده شود. طبعاً آنان استدلال می‌کنند که فساد وارد شده است و افراد فاسد، اقدام به پوشش فساد خودشان نمودند؛ به گونه‌ای که موردحساب قرار دادن آن از جهت قانونی، امکان‌پذیر نمی‌باشد. در حقیقت این سخن بدین معنی است که تنها راه حلی که برای مردم عراق امکان‌پذیر است، همان انقلاب است که آنان را ازجای کنده و آنان را به نام مردم عراق مورد حساب قرار می‌دهد. نافرمانی مدنی (اعتصاب) نیز راه‌حل انقلابی پیروز می‌باشد. در آنجا راه‌حل‌های دیگری نیز برای بیرون رفتن از بحران عراق قابل تصور است. به طور کلی مسئله اینکه آیا نافرمانی مدنی را تایید می‌کنم یا راه‌حل دیگری به غیر از تظاهرات فعلی -تظاهرات مسالمت آمیز- بنده می‌گویم که برای هر اتفاقی، سخنی است و در زمانش درباره آن سخن خواهیم گفت؛ وقتی که مسائل یا چیزهای جدیدی اتفاق بیفتد که نظرم را در زمانش بیان می‌نمایم. خداوند به شما پاداش دهد. در این رابطه دیگر سخنی ندارم. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

امروز بسیاری از افراد و مردم عراقی را می‌بینیم که برای تظاهرات بیرون رفتند و پس از چند بار بیرون رفتن، از سوی حکومت پاسخ ملموسی دریافت نکردند و این مساله باعث ترک نمودن تظاهرات و ماندن در خانه‌ها شده است. آیا شما بیرون رفتن آنان را مسئله منفی می‌شمارید؛ مخصوصاً اینکه آنان بیرون رفتن برای تظاهرات را بیشتر از یکبار تجربه کردند، ولی هیچ فایده‌ای نداشت؟

سیداحمد الحسن (ع):

درد خداوند بر شما. از آنان خواستارم که برای تظاهرات بیرون بروند. نشستن در خانه، قطعاً راه‌حل نیست. بلکه چه بسا سربلندی روشن از حق باشد. در حقیقت عراقی‌ها -با همه گروه‌هایشان- روز به روز نسبت به راه‌حل انقلاب ریشه‌کن کننده راضی می‌شوند. به همین خاطر برخی از آنان، شاید از تظاهرات مسالمت آمیز روی گردان هستند.

پس از یک سال کامل از تظاهرات و درخواست اصلاح، احزاب حاکم پیروز شدند و عدم پاسخگویی آنان نسبت به درخواست‌های اصلاح حقیقی با راضی کردن مردم، مشخص شد که آنان از هیچ نفع حکومتی دست بر نمی‌دارند مگر اینکه راه حل انقلابی در میان باشد.

ما این قناعت را در سخنان افراد مردم عراق لمس می‌کنیم که آن را شنیدیم و هر روز می‌شنویم. و می‌توانید به وسایل ارتباط اجتماعی مانند فیس‌بوک مراجعه کنید. و همچنین خیابان عراق و به سخن و رفتارهای افراد مردم عراق هنگام انفجار کراده و بقیه اتفاقات (مراجعه کنید) کساندن مردم به ناامیدی از راه حل مسالمت‌آمیز، اشتباه بزرگی است که احزاب حاکم یا حکومت یا مجلس نمایندگان مُرتکب شدند.

تصور می‌کنم که اگر احزاب و رهبران مقداری از عقل و وقار بهره داشتند، اقدام به کوتاه آمدن واقعی می‌نمودند؛ پیش از آن که اوضاع به این مساله برسد که مردم عراق، منتظر هر راه‌حلی برای رهایی از آن‌ها باشند حتی اگر انقلاب نظامی یا انقلاب خونین یا حکومت حالت اضطراری باشد که آنان را مورد محاسبه قرار دهند و دوباره در کل وضعیت سیاسی تامل و دقت نمایند. به طور کلی ما در این مرحله، از آنان زیاد انتظار نداریم. ولی مسئله‌ای که برای ما لازم است، کمک به تظاهرات مسالمت‌آمیز و اعلام ستمدیدگی مردم عراق است. و (قضا و) قدر روزی پاسخ می‌دهد. دربی که کوفته می‌شود، باز می‌شود.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای ما! خداوند به شما توفیق دهد. در حقیقت آقای ما! از این جهت که شما بیان نمودید که مردم عراق، احتمال دارد به سوی راه‌حلی بروند که جلوی پایش یافته است تا از این حکومت فاسد رهایی یابند که باعث شده است که مردم عراق را دچار مشکلات و معضلاتی از ظلم و ستم شود که در حقیقت نمی‌توانیم آن را توصیف کنیم و به شمارش در بیاوریم. خوب. در اینجا هیچ حرکتی از ملت‌ها و دولت‌ها و حتی جامعه عربی نمی‌بینیم که برای پاسخ به درخواست‌های تظاهرکنندگان به حکومت عراق فشار بیاورد. به رغم اینکه امروزه بیشتر دولت‌ها، مدعی انسانیت هستند و برای حقیقت انسانی نسبت به مردم اهتمام می‌ورزد. به نظر شما دلیل این دوری چیست؟ و آیا برای تظاهرکنندگان، امکان دارد که از دولت‌ها و موسسات جهانی انسانی درخواست نمایند تا برای آن‌ها، نقشی در حل نمودن مشکلات داشته باشند؛ بعد از اینکه حکومت از حل آن، دور مانده است؟ آقای من! مایک برای شما. بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

استاد صفا درود خداوند بر شما. همان طور که می‌دانی، در بسیاری از دولت‌های عربی، حکومت‌های دیکتاتوری حکومت می‌کند. در نتیجه ساده‌لوحانه است که از آنان درمانی برای مسئله‌ای که در آن هستیم، انتظار داشته باشیم. اما بقیه دولت‌ها، شما می‌دانی که امروزه نظام جهانی، به مقدار بزرگی برای آمریکا سر فرود آورده است. حداقل اروپا و دولت‌های اول جهان - که تاثیرگذار هستند - بیشترشان برای رهبری جهانی آمریکا سر فرود آورده‌اند. حتی افرادی که برای رهبری آمریکایی سر فرود نمی‌آورند، دخالت آنان نیز سخت است؛ مخصوصاً با دخالت آمریکایی موجود در عراق و همان طور که می‌بینیم، آمریکا حمایت نمی‌کند. آنان دخالت می‌کنند و قطعاً مانع دیگران می‌شوند. آنان دلیل منع دیگران هستند. و قطعاً خود آمریکا برای مصالح تظاهرات دخالت نمی‌کنند. فکر می‌کنم که آنان از تظاهرات حمایت نمی‌کنند. آمریکا از تظاهرات فعلی حمایت نمی‌کند؛ به این خاطر که به مصالح آنان در عراق کمک نمی‌کند.

اما موسسات انسانی، به نظر من اشکالی ندارد که با آنان ارتباط ایجاد شود تا واقعیت عراق، برای آنها و شکست ادامه‌دار در اداره دولت و علت‌های آن روشن شود. ارتباط با آنها، برخی اوقات مفید است. فایده‌ای محدود دارد؛ حداقل باعث بیان حقائق برای جامعه انسانی می‌شود. و چند سال پیش، برخی از افرادی که به ما باز می‌گردند با برخی از موسسات انسانی - که زیر نظر سازمان ملل متحد در سوئیس است - و بقیه موسسات ارتباط برقرار نمودند. و طبعاً برای آنان حقیقت حکومت عراقی را بر اساس گزارشات و اطلاعاتی که نسبت به ستم نظام حاکم در عراق، در اختیار داشتیم و اینکه آنان نسبت از انصاف بدور هستند، بیان کردند و اینکه با احزاب حاکم مخالفت داریم. و این دیدارها تاثیراتی هرچند کم داشتند. به طور کلی ارتباط با موسسات جهانی مفید است، هر چند نسبی و به اندازه محدودی باشد. یعنی حداقل از چهره ناپسند این افراد پرده بر می‌دارید و واقعیت فریبکار آنان را روشن می‌کنید. آنان مقابل این موسسات و مقابل مدافعان حقوق انسانی مدعی هستند که با همه افراد مردمی عراق، با انصاف و برابری رفتار می‌کنند؛ در حالی که در واقع، برخورد ستمکارانه دارند. در این رابطه سخن دیگری ندارم.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای ما درود خداوند بر شما. آقای ما! گاهی اوقات تظاهرات، حکومت را همان گونه که برخی مسئولان حکومتی می‌گویند به دلیل اینکه حکومت و لشکریان و نیروهای امنیتی مشغول جنگ با

داعش هستند، مُقید می‌کند و تظاهرات در پیشرفت به سوی آزادسازی سرزمین‌ها از آلودگی داعش و هابی مانع ایجاد می‌نماید. آیا نظر شما این است که تظاهرات، مشخصاً در این زمان، مساله ایجابی و مثبتی است؟ و تاثیری بر حرکت عملیات نظامی نمی‌گذارد؟ سرورم بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

استاد صفا! درود خداوند بر شما. یک ضرب المثل عراقی داریم که می‌گوید: «سر و صدای آنان بر خواسته است.» از روزی که حکومت کردند، تا امروز مجموعه تروریستی بودند که در خیابان‌ها خونریزی می‌کنند یا در خیابان‌ها می‌کشند و چیزهای دیگر. از زمانی که در عراق حکومت نمودند و تا به امروز، مردم عراق در این گرداب خونین گرفتار هستند و تظاهرات دنبال راه‌حلی است تا این گرداب سیزده‌ساله دیگر ادامه پیدا نکند. و اشغال سرزمین عراق توسط گروه و هابی یا داعش، یک قسمت از آن است؛ فقط قسمتی از این گرداب است - گرداب خونین - و این یکی از اشتباهات هولناک احزابی است که در عراق حکومت می‌کنند. به نظر من، فردی که بازداشتن از تظاهرات را به این دلیل درخواست می‌کند، این فرد حتی تشخیص اشتباه و منبع آن یا اشاره به آن و اعلام فساد آن را رد می‌کند. چگونه از او انتظار اصلاح و تغییر حقیقی نتیجه بخش داشته باشیم. در هر حال. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

آقای عزیز من! درود خداوند بر شما. آقای ما! در حقیقت آنان همیشه از راه‌حل دور می‌شوند و در نتیجه همیشه قصد به وجود آوردن عذر و همی را دارند؛ تا از بحرانی که عراق را در بر گرفته است، دور شوند. و داستان جنگ با داعش و مسائل دیگر، تنها بهانه‌هایی جهت دور شدن از راه‌حل حقیقی است؛ راه‌حلی که مردم را از حقیقتی که در آن هستند، بیرون می‌آورد. آقای ما! نهایت درخواست‌ها، نزد شما چیست؟ و آیا امیدوارید که از خلال تظاهرات محقق شود؟ آقای من! سخن برای شماست.

سیداحمد الحسن (ع):

دوست من، استاد صفا! درود خداوند بر شما. درخواست‌های شخصی یا گروهی نداریم. و درخواست‌هایی وجود ندارد که ما آن را مشخص کرده باشیم. بلکه ما از درخواست‌های منطقی عموم تظاهرکنندگان و درخواست‌های مردمی و درخواست‌هایی که فکر می‌کنیم که مقداری از ستم را از بین می‌برد و مقداری از عدل و انصاف را محقق می‌کند، هر چند نسبی باشد، حمایت می‌کنیم. اما آیا

امیدواریم که درخواست‌ها، فقط از لابلای تظاهرات محقق شود؟ قطعاً خیر. ولی تظاهرات، گامی است که باید انجام بپذیرد. و مردم عراق باید در آن بیرون بیایند و سخن خود را بگویند و پس از آن، ان شاءالله گام‌های بعدی مردمی که تغییر مورد انتظار را محقق می‌کند، برداشته شود.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای ما! خداوند شما را توفیق دهد. در حقیقت امیدواریم که راه‌حلهایی باشد و گام‌هایی از سوی مردم عراق در مسیر حل این وضعیت جاری - که در شهرها اتفاق می‌افتد - برداشته شود.

آقای ما! در یکی از بیانات خود، تشکیل حکومت تکنوکرات (بهترین‌ها) خدمت‌گذار از احزاب مستقل نمودید. همچنین معرفی کردن فاسدین به دادگاه‌ها را درخواست نمودید. چگونه این مسئله امکان‌پذیر است؛ در حالی که عراق تحت سلطه احزاب صاحب‌نفوذ می‌باشد و قضاوت عراقی، مستقل نیست و سیاسی است. در این حالت، چگونه راه برای حکومت تکنوکرات خدمت‌گذار و مستقل باز می‌شود؟ سرور گرامی! مایک برای شما.

سیداحمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. این درخواست ما نیست. حکومت احزاب مستقل، درخواست عام مردمی است و ما آن را تایید نمودیم؛ به این خاطر که حداقل باعث از بین رفتن برخی از افرادی می‌شود که کشور را از بین برده است و مردم عراق را خسته و ملول کرده است. محاکمه فاسدین و مخصوصاً افراد اصلی فساد که اموال مردم عراق را تلف کردند و آن را غارت کردند، مسئله‌ای است که باید انجام شود. و این درخواست مردمی است و ان شاءالله به فضل خداوند محقق می‌شود. اما چگونه این مسئله انجام می‌پذیرد؟ یعنی چگونه این مسئله انجام می‌شود؛ در حالی که احزاب فاسد، میلیاردها را غارت کردند و به کرسی‌های حکومت دست یافتند و در نتیجه از خلال این اموال و این مناصب، سلطه‌گری آن‌ها باقی می‌ماند. طبعاً امروز به برخی از احزاب، گروه‌های مسلح افزوده شده است. بنده می‌گویم: مردم از آن‌ها نیرومندتر هستند و این قطعی است. آنان و افرادی که از آنان برای به دست‌آوردن مِشتی اموال یا به خاطر مقداری زمین یا شغل یا مسائلی شبیه آن، حمایت می‌کنند، از بقیه مردم عراقی ستم‌دیده ضعیف‌تر هستند که غالب افراد هستند. و ان شاءالله این افراد غالب کوبنده، هر وقت بخواهند، می‌توانند تغییر به وجود آورند و بیرون آمدن به خیابان که زندگی برتری را برای آنان و فرزندان‌شان ترسیم می‌نماید. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

بله، آقای ما! درود خداوند بر شما. ان شاءالله فساد از بین می رود و از این گروه فاسد رهایی می یابیم و خیر و امنیت و صلح به این سرزمین عزیز باز خواهد گشت.

آقای ما! به نظر شما آیا راه حل فقط مختص به تشکیل حکومت تکنوکرات می باشد؟ یا این مسئله به اصلاحی سرایت می کند که شامل همه قسمت های دولت می شود؛ به گونه ای که موسسات حکومتی دوباره و براساس تخصص ساخته شود و از قسمت بندی و بخش بخش بودن حزبی و طائفه ای به دور باشد؟ سرورم بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. استاد صفا! درود خداوند بر شما. قطعاً مسئله در این مورد خلاصه نمی شود. این حکومت شایسته سالاری احزاب مستقل به طور کامل است، لازم است که آغاز حل مشکلاتی باشد که نتیجه فساد برنامه ریزی شده در خلال ۱۳ سال انبوه شده است؛ نتیجه کمبودهای بزرگی است که در اداره دولت عراق وجود داشت. نمی دانیم چه بگوییم. بسیاری از مسائل در واقع را می دانیم. این ها دولت عراقی را به گونه ای اداره می کنند که انگار مکان خواربارفروشی است. نمی دانی درباره آنان چه بگویی. مسائل جزئی بسیاری است که ما در برخورد با آنان، با آن مواجه شدیم. به هر حال، قطعاً منظور از حکومت مستقل، فقط وزیران نمی باشد. بلکه منظور وکیلان و مدیران و بقیه درجات خاص می باشد. بلکه ضمانت کردن اینکه این ها مستقل باشند، طبعاً از وزیران مهم تر است. در زمان بعث صدامی - خداوند او را لعنت کند - همه وزیرانش، یعنی بیشتر آنان از خودشان بودند. حداقل برخی از وزیران این گونه بودند. نمی خواهیم بگوییم که همه آنان این گونه بودند. همه وزیران آنان، چیزی نمی فهمیدند. ولی وکیل وزیر می فهمید و مدیران عامل می فهمیدند. یعنی این گونه نبود که مدیران عامل، مثلاً پسر دایی ات و پسر عمویت یا دوست تو باشند یا از حزب خاصی باشند الخ. خیر. ما در آن زمان، حداقل بسیاری از مشکلات را درک کردیم؛ در این مشکلات، مدیر عامل را متخصص قرار می دادند و وکیل وزیر را متخصص قرار می دادند. فقط وزیر در کارش اشتباه می کرد. ولی الان چیزی باقی نمانده است. یعنی نه وزیر می فهمد. نه وکیل وزیران می فهمد. نه مدیر عامل می فهمد. و بالاتر از این کار آنان فقط چپاول اموال به نفع احزابشان است. به همین خاطر ضمانت کردن مستقل بودن وکیل ها و مدیران، از وزیرها مهم تر است. و طبعاً در مورد این اشخاص نمی توانیم به مستقل بودن حکم کنیم؛ زمانی که افرادی که آنان را انتخاب می کنند، همان احزاب فاسدی باشند که عراق را در خلال این مدت پیشین به ورطه نابودی کشاندند. همچنین مسئله مهمی در اینجا وجود دارد. در نظام حکومتی که در آن می خواهند عدالت و انصاف محقق شود و می خواهند فرد فاسد و ستمکار و فردی که

از نفوذش سوءاستفاده می‌کند، محاسبه شود، باید قوه قضائیه مستقل و آزاد و (از بدی) دور باشد و قانونی باشد که بالای سر او و کسی که به آن رسیدگی کند و اینکه چگونه به آنجا می‌رسند؟ و اینکه مدت باقی ماندن افرادی که به این جایگاه‌ها می‌رسند، چه مقداری است؛ به صورتی که رسیدن آنان از راه قوه مجریه یا مقننه یا چیزی که به آن دو می‌رسد، نباشد. و گرنه قوه قضائیه مستقل و آزاد نخواهد بود. بلکه زیر نظر سلطه احزاب حاکم می‌باشد و آنچه آنان می‌خواهند را اجرا می‌نماید. این مسئله‌ای است که امروز در جریان است. قوه قضائیه مشخص می‌شود. منظورم از این سخن به طور کلی این است که رئیس قوه قضائیه‌ای را که قوه مجریه یا احزاب حاکم تعیین می‌نماید، نمی‌توان مستقل بودن آن را ضمانت کرد. در اینجا برای ما مهم نیست که نظام حکومت دموکراسی یا دیکتاتوری وجود دارد که این کار را انجام می‌دهد و برای ما مهم نیست که تعداد دولت‌هایی که این کار را انجام می‌دهند، چه مقدار است. دولت‌هایی که روسای هر م قوه قضائیه، از سوی قوه مجریه یا مقننه تعیین می‌شود. بلکه مسئله‌ای که برای ما مهم است، این است که آیا این کار، هدف را محقق می‌نماید یا خیر؟ آیا این کار صحیح است یا خیر؟ و فکر نمی‌کنم که قوه قضائیه‌ای که رئیسش از سوی قوه مجریه – همان طور که گفتیم – یا از سوی مقننه حزبی تعیین می‌شود، بتواند مستقل باشد یا بتوان مستقل بودن آن را برای از بین بردن ستم و اجرای عدل و انصاف ضمانت نمود. بنابراین مسئله‌ای که لازم است، این است که قوه قضائیه به صورت حقیقی جدا شود و با قانونی تنظیم شود که عدل و انصاف را با بالاترین اندازه ممکن ضمانت کند. در نتیجه در مورد وضعیت عراق چنین قوه قضائیه‌ای می‌تواند، فاسد را محاسبه کند؛ حتی اگر در بالای هر م قوه مجریه یا مقننه باشد. مخصوصاً وضعیت عراق. پس در آنجا نقد بسیاری است که می‌تواند متوجه افرادی شود که قانون را نوشتند؛ به این خاطر که از روی عدم آگاهی یا از روی عمد، نسبت به تنظیم مستقل بودن قوه قضائیه بی‌توجه بودند و اینکه روسای آن، چگونه (به این جایگاه) می‌رسند؛ به رغم اینکه قوه قضائیه مهم‌ترین قوه‌ای است که می‌تواند حقوق عمومی را حفظ کند. همچنین می‌توان نقد بسیاری به خود قوه قضائیه متوجه ساخت و اینکه چگونه دچار هرج و مرج است و تنها به صورت صوری مانند قوه قضائیه در زمان بعث صدامی است که از وزیر دادگستری بعثی و در آن زمان دنباله‌روی می‌نمود. و بنده متخصصین و روشنفکران را دعوت می‌کنم تا در این مورد در قانون عراق تجدید نظر کنند و همچنین موقعیت قوه قضائیه و آگاهی از قوانین قوه قضائیه در آن را بررسی نمایند. و بنده تاکید می‌کنم که آنان ماده چرب، برای انتقاد می‌یابند. اصلاً (قوانینی) وجود ندارد. اصلاً قوانینی وجود ندارد که مستقل بودن قوه قضائیه را تنظیم نماید. هر آنچه وجود دارد، صرف پیشنهادات و صرف آموزش‌های نظام‌مندی است که استاد مدحت محمود نگاشته است و تصمیمی که دکتر ایاد علاوی در سال ۲۰۰۵ گرفته است و آن را قانون مشترک دادگاه نامیدند. به طور

کلی در عراق بیشتر مردم عراق از اینکه قوه قضائیه سیاسی است و مستقل نیست، شکایت می‌کنند و از محاسبه احزاب حاکم یا افراد اصلی فساد ناتوان است؛ به رغم بوی فساد آنان که بینی‌ها را زکام زده کرده است. چیز دیگری در این خصوص ندارم.

استاد صفا خزعلی:

بله. آقای ما! احسنتم. در حقیقت همان طور که فرمودید، قوه قضائیه بیمار است و رنج می‌برد. مسئله‌ای که به واسطه اتفاقات اخیر، نزد مردم عراق روشن و واضح شده است. اینکه چگونه قوه قضائیه سیاسی است و چگونه قوه قضائیه را احزاب اداره می‌کنند. حتی تقسیم‌بندی‌های حزبی در کار قوه قضائیه وارد شده است. آقای من! پرسش بعدی این است: اگر حرکت مردمی در عراق به حکومت تکنوکرات حقیقی ختم شود؟ آیا دوست دارید که انصار شما، در حکومت نماینده‌ای داشته باشند؟ سرورم بفرماید.

سیداحمد الحسن (ع):

درود خداوند بر شما. استاد صفا!

هرگز خواستار مشارکت نیستیم و هدف ما مشارکت نیست. دعوت به تظاهرات و تایید آن، بعد از اینکه کار بالا گرفت؛ به خاطر از بین بردن ستم و ظلم از مردم عراق است.

ما قبلاً در فرآیند سیاسی شرکت نکردیم و در آینده در آن شرکت نمی‌کنیم. حتی در خود تظاهرات نیز دوست نداریم که در سوی دیگری از تظاهرکنندگانی باشیم که درخواست اصلاح دارند. از افرادی که با ما هم‌سنگر هستند، درخواست نمودم که تکیه‌گاه دیگران و یاور آنان باشند و از دیگران پیشی نگیرند سخن دیگری ندارم. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

بله. آقای ما! درود خداوند بر شما. آقای ما! نظر شما در مورد اتفاقات اخیر که اتفاق افتاده است و انجام شده است، چیست؟ مخصوصاً اتهامات اخیری که وزیر دفاع -خالد عبیدی- در لابلای جلسه پاسخ‌گویی‌اش در پارلمان در مورد رئیس مجلس نمایندگان و تعدادی از اعضای آن بیان نمود و آنان را متهم به یاری دادن در مسائل فساد خطرناکی نمود؟ سرورم بفرماید.

سیداحمد الحسن (ع):

استاد صفا! درود خداوند بر شما. همان طور که گفتیم، قضاوت عراقی مستقل نیست و زیر نظر و تابع احزاب می‌باشد. و در نتیجه آقای عبیدی نمی‌تواند با افراد اصلی فساد برخورد کند؛ مخصوصاً اینکه ایشان الان سند حزبی را در اختیار ندارد. یعنی از جهت قضائی، این مسئله برای او امکان‌پذیر نیست. به طور کلی مسئله قضیه حقوق و موضوع قضاوت و مسائل دیگر - بدون در نظر گرفتن این اتفاق مشخص - فکر می‌کنیم که غالب افراد مردم عراق وجود دارند که فکر می‌کنند که تعداد بسیاری از سیاسی‌ها، فاسد هستند و از غارت اموال عمومی ترسی ندارند. و برای آنان هر وقت فرصت برایشان فراهم شود، در انجام این کار کوتاهی نمی‌کنند. و لازم بود ریاست حکومت فعلی و حداقل قوه قضائیه که اگر در از بین بردن فساد و محاسبه فاسدین، جدی هستند، تصمیماتی اتخاذ کنند. امیدواریم که شاهد این تصمیمات یا این گام‌ها باشیم، گام‌هایی موثر و عملی باشد و نتایجی داشته باشد. البته مخصوصاً بعد از اینکه این گام‌ها را اتخاذ کردند و مخصوصاً پس از اینکه روشن شد که احمد چلبی از خلال کار در مجلس نمایندگان - با اسناد و اعداد - و در زمان حکومت نوری مالکی، مبلغی را که از ۳۰۰ میلیارد دلار بیشتر است، چپاول یا غارت کرده است یا آن را از بین برده است. استاد صفا! درود خداوند بر شما. من دیگر سخنی ندارم.

استاد صفا خزعلی:

بله. آقای ما! درود خداوند بر شما. در حقیقت مسائل فساد و این اتهاماتی که بین احزاب و احزاب حاکم داد و ستد می‌شود و همچنین مسائل فساد خطرناکی که بویش، روز به روز به مشام می‌رسد. و این روشن است و مردم عراق، آن را می‌بینند. آقای من! نصیحت شما به عموم مردم عراق و مخصوصاً به تظاهرکنندگان چیست؟ بفرمایید.

سیداحمد الحسن (ع):

استاد صفا! درود خداوند بر شما. نصیحت من به مردم عراق. که به عراقی‌های شریف بیان می‌کنم که امروز بسیار هستند. عراقی شریف، عراق را نمی‌فروشد. سرزمین علی و حسین را مانند پیاز یا سیب زمینی یا پتو یا بخاری نفتی یا شغل یا قطعه زمینی نمی‌فروشد یا دلارهایی که به روزنامه‌نگاران و از سوی فلان یا فلان فاسد توزیع می‌شود. شما طبعاً می‌دانید که چه کسی این چیز را توزیع کرده است و به چه علتی؟! نصیحت من برای مردم عراق و جوانان عراقی که برای تظاهرات بیرون می‌آیند و به همه افرادی که در تظاهرات بیرون می‌آیند: به طور کلی مردم عراق و همچنین افرادی که در تظاهرات بیرون می‌آیند، ملت عراق عموماً نباید زندگی و آینده خودشان را در گرو دست فساد و فاسدین قرار

دهند. بیرون بیا و تظاهرات کن و در تغییر دست داشته باش. هر عراقی شریفی را که عراق و فرزندانش برایش مهم هستند، به تظاهرات دعوت می‌کنم. این سرزمین شما و اموال شما و حقوق شما و زندگی شما و حال و آینده شما است. آینده فرزندانان بین دستان شما است و به شما -افراد و گروه‌ها- متعلق است. به همه عراقی‌ها متعلق است. لازم است که به غیر خودت تکیه نکنی و به بیرون آمدنش کفایت نکنی؛ بیرون آمدن فردی غیر از خودت که با تو اختلاف دارد؛ به این خاطر که باقی ماندن تو، به فردی که سرزمینت را از بین برده است، خدمت می‌کند. باقی ماندن تو در خانه، به این‌ها خدمت می‌کند. افرادی که امروز در عراق مستقل هستند، بسیار هستند و حتی در انتخابات اخیر، آنان بسیار هستند. نسبت افرادی که در انتخابات شرکت نکردند، بهترین دلیل برای این مسئله است. فقط ۳۳٪ شرکت کردند. نسبتی که به صورت رسمی از بغدادی‌ها در انتخابات مجلس استان بغداد اعلام شده است؛ یعنی مجلسی که بر اساس آموزه‌های عدالت و انصاف است و دموکراسی ندای آن را سر می‌دهد، مجلس غیر شرعی است. حتی مسائل دینی و سیاسی و سودها و اموال حرامی که توزیع شده است (مشخص است). بنابراین خطاب متوجه شما افراد غالب و مستقل می‌باشد. حرکت کنید، این سرزمین سرزمین شما و آینده شما و آینده فرزندانان است. حرکت کنید. برای تغییر حال خودتان در تظاهرات بیرون بیایید. بیرون بیا و درخواست‌های خودت را در میدان تحریر بغداد یا در استان خودت بیان کن. بدون موضعگیری باقی نمان. درود خداوند بر شما و از خداوند خواستارم که همه شما را موفق بدارد و گام‌هایتان را استوار فرماید و از اینکه به سخنان من گوش فرا دادید، متشکرم. و استاد صفا، از شما متشکرم. و السلام علیکم و رحمه الله و برکاته. مایک برای شما.

استاد صفا خزعلی:

آقای ما! درود خداوند بر شما. آقای عزیزم! از خداوند برای شما، درخواست توفیق می‌کنم. از سوی خودم و از سوی بینندگان و شنوندگان و از سوی کادر شبکه منجی بشریت و از سوی اعضای برنامه «عراق، انقلاب» بسیار تشکر می‌کنیم که این فرصت را برای حضورتان در برنامه «عراق، انقلاب» در اختیار ما قرار دادید. از خداوند خواستاریم که درخواست‌های تظاهرکنندگان انجام شود و حال فعلی (مردم) به سمت خوبی و صلاح برود و امنیت و صلح به وطن عزیز بازگردد. سرورم! از شما متشکرم. بینندگان و یاری‌کنندگان و پی‌گیری‌کنندگان ما از شما هر جا که هستید، متشکرم. تا برنامه جدیدی از برنامه‌های «عراق، انقلاب» که با شما دیدار کنیم، شما را به دست خداوند می‌سپاریم.

راه ارتباط با دعوت یمانى موعود سید احمد الحسن

(ع) به زبان فارسی:

لینک سایت رسمی انصار امام مهدی (ع) به زبان فارسی

<http://almahdyoon.co>

لینک سایت رسمی هفته نامه ی زمان ظهور

<http://www.zamanezohoor.com>

آدرس روم مسنجر انصار امام مهدی (ع) در پالتاک

Paltalk > Asia and pacific > Iran > lil Ansar Emam Mahdi 10313 lil

صفحه رسمی مکتب شریف نجف اشرف به زبان فارسی

<https://www.facebook.com/ALnajafALashraf313>